

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego z dnia 30 marca 2021 roku

Strona powodowa D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w B. w pozwie wniesionym w dniu 30.12.2020 roku domagała się od pozwanej G. G. (1) zapłaty kwoty 8031,59 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu strona powodowa wskazała, iż pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. umowę pożyczki nr (...) z dnia 6.03.2016 roku, na podstawie której pożyczkodawca udostępnił pozwanej określoną w umowie kwotę pieniężną. Pierwotny wierzyciel w dniu 30.12.2016 roku zbył na rzecz G. Windykacji (...) pakiet wierzytelności z tytułu umów pożyczek, w tym wierzytelność w stosunku do pozwanej. Następnie w drodze kolejnej umowy przelewu wierzytelności z 15.12.2020 roku wierzytelność nabyła strona powodowa. Na dochodzoną pozwem kwotę składała się kwota 5508,34 złotych należności głównej, 343,67 złotych kosztów udzielenia pożyczki, 2179,58 złotych tytułem odsetek za opóźnienie naliczonych od powyższych wierzytelności. W pozwie wskazano również, że wierzytelność stała się wymagalna w dniu 4.10.2017 roku (k.1-2).

Zarządzeniem z dnia 14 stycznia 2021 roku referendarz tut. Sądu wezwał pełnomocnika powoda do przedłożenia umowy pożyczki z dnia 6.03.2016 roku, przedłożenia cesji wierzytelności z dnia 30.12.2016 roku w terminie tygodnia pod rygorem stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 26).

Wezwanie zostało odebrane w dniu 22.01.2021 roku (k. 28). Zarządzeniem z dnia 25.02.2021 roku, na skutek braku reakcji pełnomocnika powoda referendarz stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i skierował sprawę do trybu zwykłego (k. 29).

Pozwanej doręczono odpis pozwu z załącznikami i pouczeniem (k. 35) jednak pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 grudnia 2020 roku G. Windykacji (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w likwidacji z siedzibą w B. zawarł z D. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w B. umowę przelewu wierzytelności w ramach procesu sekurytyzacji. W dniu 16 grudnia 2020 roku (...) S.A. działając w imieniu (...) sporządził dokument „zawiadomienie o cesji wierzytelności”

W dniu 28.12.2020 roku pełnomocnik podwoda na podstawie i w ramach udzielonego mu pełnomocnictwa sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...), w którym oświadczył, iż (...) sp. z o.o. w drodze umowy przelewu wierzytelności z dnia 2016-12-30 zbył na rzecz G. Windykacji (...) pakiet wierzytelności z tytułu umów pożyczek. Następnie aktualny wierzyciel nabył wierzytelność od G. Windykacji (...) umową przelewu wierzytelności z dnia 15.12.2020 roku. Według wyciągu kwota zobowiązania G. G. (2) wyniosła łącznie 8031,59 złotych z czego 5508,34 złotych należność główna, 2179,58 złotych z tytułu odsetek i 343,67 złotych tytułem kosztów.

Dowód: umowa cesji wraz z KRS – k. 11-21, zawiadomienie o cesji wierzytelności – k. 4, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego – k. 3.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów przedłożonych przez stronę powodową.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona powodowa nie wykazała żadnym dowodem by pozwana G. G. (1) była zobowiązana w stosunku do powoda do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Po pierwsze z dokumentów przedłożonych przez powoda nie wynika, by wierzyciel pierwotny zbył wierzytelność na rzecz (...) Windykacji (...). Brak bowiem w katach postępowania dokumentu umowy cesji wierzytelności z dnia 30.12.2016 roku zawartej z rzekomym pierwotnym wierzyciel. Aby móc ustalić, że powód istotnie nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej, należało najpierw wykazać, że GetBack Windykacji (...) nabył skutecznie wierzytelność od (...) sp. z o.o. Na podstawie dowodów zaoferowanych przez powoda takiego ustalenia poczynić nie można. Co więcej powód nie dołączył dowodu, że jakkolwiek wierzytelność w stosunku do pozwanej była przedmiotem także umowy z dnia 15.12.2020 roku.. Na k. 6 akt znajduje się bowiem jedynie wydruk komputerowy stanowiący rzekomy wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy przelewu wierzytelności z 15.12.2020 roku. Dokument ten nie jest przez nikogo podpisany, ani poświadczony za zgodność z oryginałem, Co więcej dokument ten nie zawiera w ogóle wysokości zobowiązania, jakie miałyby powodowi przysługiwać zgodnie z umową cesji.

Już choćby z tego powodu, z uwagi na brak wykazania legitymacji czynnej powoda, powództwo jako budzące wątpliwości podlegać musiało oddaleniu.

Brak jest także w aktach umowy pierwotnej, którą pozwana miała zawrzeć z wierzycielem pierwotnym, przez co nie ma dowodu na to, że pozwana w ogóle zawarła jakąkolwiek umowę z wierzycielem pierwotnym, na jakich warunkach oraz czy roszczenie nie uległo przedawnieniu. Wskazana w pozwie data wymagalności w dniu 4.10.2017 roku nie znajduje żadnego potwierdzenia w przedstawionych przez stronę powodową dokumentach. Pozwana w niniejszej sprawie występuje jako konsument stąd, skoro zgodnie z art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi, Sąd jest zobowiązany do zbadania faktycznej daty wymagalności roszczenia. Na podstawie dowodów zaoferowanych przez powoda nie było to możliwe.

Strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wzywana do przedłożenia wskazanych wyżej dokumentów, na wezwanie nie odpowiedziała. Sam wyciąg z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego nie jest wystarczający do zbadania żądania w niezbędnym zakresie, w taki sposób by nadawało się ono do ewentualnego uwzględnienia. Ciężar dowodu zgodnie z art. 6 k.c. udowodnienia roszczenia, jego istnienia, w wysokości, legitymacji czynnej, zgodności z prawem, jego nieprzedawnienia, spoczywał na powodzie.

Z powodu braku jakichkolwiek dokumentów potwierdzających istnienie wierzytelności, jego wysokości, żądanie pozwu nie poddaje się kontroli zarówno co do powstania zobowiązania, jego wysokości oraz zbycia tej wierzytelności na rzecz strony powodowej (art. 6 k.c.). W związku z tym, w ocenie Sądu, żądanie pozwu budzi uzasadnione wątpliwości (art. 339 § 2 k.p.c.) i jako takie winno być oddalone pomimo braku stanowiska pozwanej. Wyrok uwzględniający żądanie nie może się opierać wyłącznie na gołosłownych twierdzeniach strony powodowej, które nie są poparte jakimikolwiek dowodami co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe powództwo jako nieudowodnione zarówno co do zasady jak i co do wysokości podlegało oddaleniu o czym orzeczono w punkcie I wyroku na podstawie powołanych przepisów.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. i zasady odpowiedzialności za wynik procesu.

Sędzia Agnieszka Poręba

ZARZĄDZENIE

1/ odnotować uzasadnienie,

2/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej,

3/ kal. 14 dni

N., 19 kwietnia 2021 roku